

Проповед на Неделя 15-та след Неделя подир Въздвижение - на Закхей (Лука 19:1-10), 2019

Братя и сестри,

Чухме литургийното евангелско четиво, което ни описва срещата на Господ Иисус Христос с един богат и безнравствен човек, презрян бирник, служещ на езическата римска власт, мразен от всички юдеи – митаря Закхей. Евангелист Лука разказва, че многолюдно посрещане има Спасителя, влизайки в Йерихон. И един от онези, които искат да зърнат прославения Чудотворец, е митарят Закхей.

Находчив и проникателен, Закхей преценява, че няма да може да види Христос, понеже тълпата е голяма, а той е малък на ръст. Затова избързва, покачва се като юноша на едно смокиново дърво край пътя, откъдето ще мине Спасителя. Ето – той е забравил всички условности, своето богато и престижно, и дори всяващо страх социално положение, и тича с надеждата да види Месията.

Това е голяма и нечакана радост за грешния Закхей. Макар и богат, той знае, че заради своята професия е мразен от сънародниците си, най-вероятно много вдовици и сираци са останали на улицата, заради високите данъци, които той безмилостно увеличава при събирането им.

Затова не е случайно, че всички роптаят като виждат, че Учителят влиза в дома на грешник. За юдеите е немислимо дори да поздравят някой, който се доближава до езичници и общува с тях, а какво остава – да му гостуват и обядват с него.

Но ето – дошъл е мигът на покаянието и изправлението. Закхей ще раздаде половината от несправедно придобитото си имане, а всичко, взето несправедливо, ще покрие четворно, според изискванията на Мойсеевия закон.

За Господ всичко е възможно. Сребролюбивото сърце на митаря, закоравяло от престъпления, безчувствено пред воплите на страдалците – това сърце е вече съкрушено, смекчено от Божията благодат.

Затова и Господ казва: „Днес стана спасение на този дом“.

Спасението на дома иде тогава, когато Христос дойде в нашия дом, в нашите сърца. Защото и ние не сме кой знае колко различни от митаря Закхей – всеки от нас има явни и скрити душевни недъзи, всеки има с какво да се бори – с гордост, тщеславие, завист, егоизъм, осъждане, пресметливост, тревоугодие, блуд. Безчислени са нашите страсти.

Но като каним Спасителя, като копнеем за Него, като Му се молим, Той Всемиловичивият ще ни помилва, така както е помилвал митаря Закхей. Само трябва да имаме истинско разкаяние и съкрушение, истинско желание да изличим

чернилката на греховете си чрез опрощението, което дава Бог чрез Своите свещенослужители. И Господ не ще ни остави.

Той ще влезе в скритата стаичка на сърцето ни и този жив храм, сътворен от Него, ще заблести в своята истинска светлина и предназначение. Защото апостол Павел казва: „Не знаете ли, че вие сте храм на Светия Дух?“

Да даде Господ истински да Го призовем, та да може Той да влезе в нашия дом, нашето сърце, та да може и за нас да се каже с право: „Днес стана спасение на този дом“.

Честит възкресен ден!

Божие то благословение, по молитвите на Майката Божия, на светите Симеон Богоприимец и Анна пророчица, и на всички светии да е с всички вас. Амин!